

KOLPING

VII. évfolyam 12. szám

A MAGYAR KOLPING SZÖVETSÉG LAPJA

1997. december

Újra karácsony van

Az ember reményből él. Ez időbeliségéből és történetiségéből fakad. Életünknek is a remény ad értelmet. Mit ér azonban a remény cél nélkül? Vannak rövidtávú céljaink. Ez nem elég. Emberhez méltó csak az időn és történelmen túlmutató, végső cél lehet. Ez pedig az örök üdvösség. Ezt a célt hozta el nekünk a názáreti Jézus, a Krisztus. Ezért ő a mi reménységünk.

Megtestesülés

Az ezredfordulón ünnepli a kereszténység Krisztus születésének kétezredik évfordulóját. II. János Pál pápa ezért rendelte el, hogy az ezredfordulót megelőző három évet a szentháromságos egy Isten imádásának szenteljük. Az 1997. év volt a Jézus-év. Kicsoda Jézus Krisztus? Hányszor merült és merül föl újra ez a kérdés a történelemben! Hányan vélték és vélik, hogy e kérdésre végérvényesen kielégítő választ tudtak (tudnak) adni! Pedig a názáreti Jézust senki sem sajtátfhatja ki magának, mert ő mindenkié. Ugyanakkor viszont meghatározhatatlan, nem lehet tudományos módszerrel definiálni, mivel személye, természete egyszeri és megismételhetetlen. Maga a Krisztus-esemény történelmileg meghatározható. Születése, élete, halála történelmi esemény. Ám egyszerűségében és sajátos jellegében túlmutat a történelmen. Történelemfeletti és természetfeletti. Ha mégis meg akarjuk tudni, hogy ki ő, akkor hittel és bizalommal el kell fogadnunk bemutatkozását. „Én vagyok a jó pásztor”, „én vagyok a juhok számára az ajtó”, „én vagyok a szőlőtő, Atyám a szőlőműves”, „én vagyok az örök élet kenyere”, „én vagyok az út, az igazság és az élet”, „én és az Atya egy vagyunk”. Az „én vagyok” kifejezésben visszacseng a Mózesnek kinyilatkoztatott Isten-név: Jahve. Vagyis Jézus Krisztus Isten hatalmas Fia. Ő az „emberfia”, aki Dániel próféta jövődőlésében a végidők ura, akinek Isten minden hatalmát átadja. Vagyis értelemszerűen az Isten Fia, Emberfia lényegében ugyanazt jelenti. Jézus Krisztusban Isten eljött hozzánk, egyszeri és megismételhetetlen módon. „Az ige testté lett és miköztünk lakozott” – írja János apostol evangéliumának prológusában. Valóságos Isten és valóságos ember ő, aki isteni személyét csodálatos módon isteni és emberi természetének működésében mutatja meg.

Megváltás

Amikor Pilátus megkérdezte Jézustól: „Tehát király vagy?” – Jézus így válaszol: „Igen, az vagyok.” „Az én országom nem e világból való”, majd így folytatja: „Én azért jöttem a világba, hogy tanúságot tegyek az igazságról. Aki igazságból való, hallgat az én szavamra”. A „király” szó megfelelője a prófétai irodalomban a „messiás” szó, ami „fölkent”-et jelent. Vagyis Jézus a Messiás, aminek a görög, illetve latin megfelelője:

(Folytatás a 2. oldalon)

KEGYELEMTELJES
KARÁCSONYI
ÜNNEPEKET
ÉS ISTENÁLDOTTA
BOLDOG ÚJ ESZENDŐT
KIVÁNUNK MINDEN
OLVASÓNKNAK,
ÉS A MAGYAR
KOLPING SZÖVETSÉG
MINDEN TAGJÁNAK

a Magyar Kolping Szövetség
vezetősége

„Krisztus” (magyar kiejtéssel). Ám ezt az apostolok sem látták elég világosan. Amikor Jézus megkérdezte tőlük, hogy „kinek tartják az emberek az Emberfiát?”, azt válaszolták, hogy valamelyik prófétának vagy tán Keresztelő Jánosnak. „És ti kinek tartotok engem?” – olvassuk tovább Máté evangéliumában. S bizony az apostolok hallgatnak. Tán ők is a közvélemény hatása alatt vannak? Ám Péter válaszol: „Te vagy a Messias és az élő Isten Fia”. S most különösen figyelemre méltó, amit Jézus válaszol. Igazat ad Péternek, de hozzáfűzi, hogy ezt neki nem „a test és vér nyilatkozta ki, hanem a mennyei Atya”. S ezután adja át Péternek a főhatalmat. A történelem tanúsítja, hogy a maga teljességében, pusztán emberi okoskodással nem tudjuk Jézus titkát megfejtetni. Azt, hogy Ő a Messiás, az élő Isten Fia, a megváltó, szabadtű, üdvözítő király, „akinek átadatott minden hatalom a mennyben és a földön”, olyan misztérium, amit a mennyei Atya nyilatkozott ki, az apostoli egyház és a péteri szolgálat közvetítésével. Az egyház Jézusról való tanúskodásának kötelezettsége és annak igazságtartalma ebben van megalapozva. Ám az egyház Pál apostol szavaival arról is tanúságot tesz, hogy „nem lehet más nevében üdvösségünk, mint Jézus krisztusában”, mivel ő „isteni mivoltát nem tartotta olyan dolognak, amihez föltétlenül ragaszkodjék, hanem szolgálai alakot fölvéve, engedelmes lett a haláláig, mégpedig a kereszthalálig. Ezért Isten olyan fölséges nevet adott neki, ami előtt minden térdnek meg kell hajolnia a mennyben, a földön és az alvilágban és minden nyelvnek meg kell vallania az Atyaisten dicsőségére, hogy Jézus Krisztus az Úr” – olvassuk a Filippiekhez írt levélben. A megváltás önmagunk és az emberiség számára tehát nem mulandó földi javakban, sikerekben és hatalomban kell keresni, hanem megtérésében, bűnbánatban, és a Jézus Krisztusba vetett hitben.

Újjászületés

Jézus nem csupán egyszer született meg a judeai Betlehemben, a történelem „közepén”, hanem folyvást újjászületik bennünk.

Jézus születésének és újjászületésének „kettős” ünnepe a karácsony. Érdekes a katolikus egyház istentiszteleti (liturgikus) rendje, amikor karácsony utáni napra, december 26-ra helyezi Szent István vértanú ünnepét. Szent Istvánt, a diakonust Jeruzsálemben megkövezték a Jézus Krisztusba vetett hit és tanúságtétel miatt. István, amikor megtért és megkeresztelkedett, akkor újra megszületett benne Jézus Krisztus. Ám ő keresztségét komolyan vette, a végsőkig. S vértanúi halálában ezért végérvényesen megszületett benne Jézus, a világ megváltója. Az ő magatartása számunkra is példa értékű. „A hit által Krisztus lakjék szívetekben és ti gyökeret verjetek és alapot vesetek a szeretetben” – buzdít bennünket a nemzetek apostola. Vagyis, ahol élő hit, tiszta szív és krisztusi szeretet honol, ott karácsony van. Jézus újjászületik bennünk és közöttünk. Minden vallás izgató kérdése, hogyan és miként lehet Isten itt-létét megtapasztalni. A keresztyén válasz roppant egyszerű. Isten Fia emberré lett. Szűz anyától született. Megigazulásunkra feltámadt. Ő meghalt, hogy mi ne haljunk meg örökre. S ő él, hogy halhatatlan életünk legyen. Vagyis Jézusban világra jött az Istennek tetsző emberség, s ahol ez a krisztusi emberség jószándékban, jóakarattal s önzetlen igaz tettekben megnyilvánul, ott újra megtestesül az Isten Fia.

Újra karácsony van.

Dr. Bolberitz Pál

Nemzetközi hírek

Indonézia

„Mindenfelé csak Kolpingról beszélnek!” Így sóhajtott fel egy pap Sumba szigetén, jelezvén Kolping növekvő népszerűségét Indonéziában. A népszerűség hátterében Hermann May redemptorista atya alakja húzódik, aki egy 50 oldalas Kolping életrajz mellett gyermekek és felnőttek számára színdarabot is írt Kolpingról indonéz nyelven. A színdarab forgatókönyve igen népszerű lett, több Kolping-család már másorra tüzte. A vonzó egyesületi élet kialakításához ezen túl még folyamatban van a szentmisék számára énekek, szövegek és imák összeállítása, hogy ezáltal az egész egyesületi tevékenységet vallásos élményekkel alapozzák meg, és ezzel is a tagság átfogó nevelését szolgálják.

Chile

Együttműködés az Invica-Alapítvánnyal. A katolikus egyházhoz közelálló Invica-Alapítvány és a Chilei Kolping Szövetség a szolidáris fejlődés szempontjából az ország két legjelentősebb privát szervezetének számítanak. A két szervezet 1997. július 30-án Valparaisóban együttműködési szerződést írt alá. Az együttműködés a következő fontosabb területekre irányul: kis jövedelemmel rendelkező családok segítése lakások építésében, lakóterek létesítésében, valamint különféle szövetkezeti szerveződések, szakképző tanfolyamok, kis vállalkozás beindításának támogatása. A közös tevékenység összehangolására munkacsoportot szerveztek.

Lengyelország

Szolidaritás az árvízkárosultakkal. Az augusztusi árvíz folyamán az Odera mentén sok település került víz alá, sok ember került teljes létbizonytalanságba. Wrocław térségében több Kolping-családot és Kolping tagot sújtott árvíz. A Kolping szolidaritás azonban nem késlekedett. A lengyel és német Kolping-családok elsősegélyként ruhaneműt, élelmiszert, háztartási felszerelést juttattak a károsultaknak és jelentős pénzügyi adományokat is gyűjtöttek. A pénzügyi támogatást azoknak bocsátották rendelkezésre, akik az árvíz nyomán elvesztették szerszámaikat és gépi felszerelésüket és így nem tudták kisipari üzemeiket beindítani. Ezzel a támogatással sikerült munkahelyet teremteni és a gazdasági életet újra beindítani.

Románia

Új országos központ Brassóban. Jakobinyi György gyulafehérvári érsek 1997. október 28-án áldotta meg a Romániai Kolping Szövetség központi épületét Brassóban. 1993. óta az országos szövetség székhelye Temesvárott, tehát az ország nyugati végén volt. Az utóbbi években azonban Erdélyben és Moldvában számos egyesület alakult. A Romániai Kolping Szövetséghez jelenleg 68 Kolping Család tartozik, összesen 2 800 taggal. A központi irodának Brassóba történt áthelyezése a Kolping Családok folytán rövidebb útvonalon juthatnak el a központba.

KOLPING *írásai*ból

Az új évhez

Ismét új esztendő áll előttünk... Oly gyorsan követik egymást a hetek és lefut az egész év, hogy szinte megijedünk ettől. Újra lelünk nehezedeik az idő teljes súlya, amikor elérkezik az új év. Újra elmúlt egy év, egy teljes év. Nem bűnbölcösök az órákkal és a napokkal, úgy vagyunk, hogy szinte nem éri meg a fáradságot, de amikor ismét vége egy esztendőnek és egy új év kezdődik, akkor még a könnyelműbb emberek is elgondolkodóvá válnak.

Az emberi életet ugyanis években számoljuk. Ez vagy az az ember ennyi éves, amaz pedig életének ebben vagy abban az évében halt meg. Ennyi évvel ezelőtt jöttem a világra, és ennyi év után – ez már az élet nagy kérdőjele – legvégső esetben már biztosan nem vagyok ebben a világban. Hány évig tarthat még számomra és számomra ez a földi lét? Senki emberfia nem tudja ezt, és aki egyedül tudja, az nem mondja meg. Talán még húsz, talán csak tíz, esetleg – ugyan ki tudja – talán ez lesz a legutolsó... Ezért mondjuk ki magunkban az évfordulás táján teljesen tudatosan; ismét egy új év! és gondoljuk át életünk helyzetét, mégpedig alaposan és keresztény módon. Egy esztendő ugyanis olyan vaskos darabja az életnek, hogy érdemes komolyan megragadni és alaposan szemügyre venni.

„De hiszen boldog új évet szeretnél volna kívánni”, mondja talán a kíváncsi olvasó, „és most olyan hangot ütsz meg, mely egészen mélabús, szinte prédikációnak is beillő.” ... Nos, amit itt bevezetesként úgy mondtam el, mintha magamban vagy egy különösen közeli jóbaráthoz beszéltem volna, nekem egyáltalában nem tűnt mélabúsnak, ... és csak azért bocsátottam előre, hogy jó kívánságomat annál jobban ki tudjam fejteni.

Jól tudom, hogy számos ember igen vidáman és harsányan szokott az óévtől búcsúzni és belekóvályog-

ni az újba, mintha ezzel az önmagában igazán komoly időből egy „boldog új évet” akarnának kicsikarni. Mások megint az új év napján kedélyes, sőt ünnepélyes arcot erőltetnek magukra és úgy érzik, hogy azokkal a kicifrázott szővirágokkal, melyekkel ismerőseiket bőségesen elárasztják, már megtettek ahhoz mindent, hogy illően köszöntsék az új időt, egyszersmind eleget tève ezzel társadalmi kötelezettségüknek...

Az új év napja és jelentősége viszont e sorok frója számára igen komoly és kell, hogy az is maradjon, nagyon jól tudva, hogy miért. Ameddig ugyanis igen komolyan veszi, addig reménykedhet egy boldogabb esztendőben, és boldogabb is lesz az új éve, úgy hogy meglesz az alapja a nagyobb örömeinek. Miután pedig maga is ebben reménykedik és saját tapasztalatból tudja, miképpen érhető ez el, ezért kívánja és tanácsolja mindazoknak, akik ezt tőle elfogadják. Miután a rendelkezésre álló idő annyira komoly, fontos és ígéretes, ezért ő maga is Istennel együtt, elszánt és vidám kedvvel újra hozzá akar fogni és erejéhez képest fel is használni azt.

Csak akkor, ha az ember ismét egy teljes évet gondos munkában és hűséges kötelesség teljesítésben töltött el, ha a neki adományozott időt úgy hasznosította, hogy azzal a világ nagy Házigazdája előtt el tudjon számolni – mert természetesen mindenért felelősséget kell vállalni –, csak akkor lesz valóban boldog az esztendő. Az ember ugyanis saját maga képes boldoggá tenni és aki nem alakítja magának azzá, annak semmit sem használnak mások kívánságai, még ha a kívánságok özöne árasztja is el házát.

Van a világon egy nép, amely sajátos jellegének megfelelő közmondást fogalmazott meg, mely igencsak illik e különleges néphez. A kalmárkodó angolok odaát azt mondják: „az idő pénz”, és valóban mivel az eszük előszerezettel, esetenként kizárólag a pénzen jár, sikerül is nekik annyi pénzt kihozni az időből, amennyit csak lehet.

Amennyiben a pénz tényleg boldogtana és birtoklása meghozná a boldogságot, akkor az angolok, persze azok, akik a pénz birtokában vannak, lennének a legboldogabb emberek, és akkor az újév napján a szokványos jókívánságok helyett inkább az ő közmondásukkal kellene egymást bízgatnunk. Akkor egyszersmind azt is tudnák, hogy miképpen kell az értékes évet boldoggá tenni. Mi azonban nem hiszünk a pénz boldogságában, nevezetesen olyankor, amikor a pénzt a pénz végett vagy tisztán evilági célok érdekében akarják az időből kiharácsolni. Amennyiben ez lenne minden, hogy az év végén minden igyekvése és erőfeszítése eredményeként, a végigélt esztendő minden hasznaként semmi egyebet nem nyerne az ember, mint ennyivel és annyival több pénzt a szekrényében, akkor alapjában véve száralomra méltó volna az emberi lét ebben a világban, akkor az ember a pénz végett lenne ebben a világban és még csak nem is a pénz az ember végett.

Mennyivel másként hangzana, ha azt mondanánk: „az idő áldás, és az áldás boldogság!” Az idő az ember kezébe helyezett fontos zálog, egy rábízott kincs, hasonlítható a termékeny vetőmaghoz, melyet az embernek el kell vetnie és gondoznia az idő és az örökkévalóság számára. Vegyük ezért komolyan a felkínált időt, hassunk és munkálkodjunk minden erőnkkel és Istenbe vetett bizalommal a számunkra Istentől kijelölt területen lankadatlan kedvvel tovább, tegyünk így annyi jót, amennyit csak lehet. Akkor áldássá válik az idő, és ha ez az áldás nem is jelenik meg készpénzben és világi gazdagságban, akkor ez az áldás mégis olyan boldogságot hoz számomra, amit a világ minden pénze nem képes nyújtani. Vagy talán kértelkedsz ebben? Nem találkoztál még szegény, de szorgalmas és derék emberekkel, akik szó szerint arcuk verejtékével keresték meg és ették kenyérüket, és akik mégis vidámbb és boldogabbak voltak, mint más emberek, akik milliókkal rendelkeztek, és akiknek a nagy pénzes zsákok oly súlyosan nehezettek a szívükre, hogy ezekből a szegény szívekből semmilyen vidám hang nem merészkedett már elő, talán nem is volt már ilyen bennük?

(Folytatás a 4. oldalon)

Megkérdeztük...

Főnagyné Borza Teréz

(Folytatás a 3. oldalról)

Ha magadévá teszed az én „boldog új év” gondolatomat, akkor alakítsd az új időt áldássá, nem pedig pénzzé, és ha esetenként keserves is lesz a munka, a valódi szívbéli örömben nem fogsz kárt vallani. Külön előny még, hogy amint hozzákezdesz az új évet boldogabbá tenni, nyugodtan szembenézhetsz azzal, hogy ez lesz-e az utolsó avagy nem. Ha a nagy házigazda váratlanul abahagyatja a munkát, akkor hát legyen vége a munkának, és ennek minden derék munkás csak örülhet. A naplopók és a kontárok persze, akik a napot túl sok semmit tevással töltik, okkal félnek attól az időponttól, amikor a házigazda elszámolásra hívja őket, és mindenkinek megadja, amit érdemelt...

Kolping Adolf (1954.)

Mint köztudott, a városmajori Kolping-családban komoly művészi műhelymunka folyik. A család egyik kiemelkedő személyiségét, alapító tagját Borza Teréz iparművészt kérdeztük munkájáról, eredményeiről, terveiről.

– Talán nem haragszik meg a kedves olvasó, ha a közelmúlttal kezdjük ezt a beszélgetést. Először is gratulálni szeretnénk legutóbbi sikeredhez, melyet ez év szeptemberében Japánban értél el.

– Ha megengeded, először mégis egy korábbi munkámról szólnék, mely számomra éppen az elmúlt hónap aktualitásaként jelentett nagy lelki élményt, amikor boldoggá avatták Apor Vilmost. Ugyanis hat évvel ezelőtt ért az a megtiszteltetés, hogy a Győri Püspökség felkért egy örökégit elkészítésére, melyet akkor a Győri Székesegyházban Apor Vilmos szarkofágja mellé (1. kép) kívántak helyezni. Ezen felkérésnek eleget téve készítettem egy szép fehér, fátýolosan áttetsző porcelán örökégit, mely fáklyalángként világítja meg Apor Vilmos sírját és örök mementőként emlékeztet vértanúságára (2. kép). Az ilyen események jelentik egy művész számára a beteljesedést.

Japánban egy szobrász-biennálét rendeztek, melyre kétévenként kerül sor, s melynek témája: „Mikrovilág a kezdedben”. Itt már korábban is kiállították munkáimat, de most, mint különdíjat nyert – 800 jelentkezőből 54 pályázati munkát válogattak be – művészt hívtak meg egy hétre a Hokkaido szigetén fekvő Toyamura városába.

A mű címe, mellyel a különdíjat nyertem, „A rügy”. Ezzel az alkotással is az Isten teremtette világ szépségeinek és kibontakozásainak egy fázisát szerettem volna bemutatni.

– És most talán a kezdetekről, ami ide vezetett!

– Már gyerekfejjel tudatosan készültem a művészi pályára, melyhez az affinitást bizonyára volt kitől örökölni. Művész ősöktől származom, akik zenei téren értek el sikereket. Ezt érezni is lehet első nagy, önálló kiállításomon, melyet „Debussy emlékére” címmel rendeztek az Ernst Múzeumban, 1986-ban.

1979-ben végeztem a Budapesti Iparművészeti Főiskola porcelán szakán. A porcelán mint anyag rendkívül izgalmas számomra és egyben megnyugtató. Ez az anyag nagyon sok titkot rejt magában, ami a lágyságát, keménységét, simaságát, vékonyságát illeti. Ezek a rejtett tulajdonságok azok, amikkel úgy érzem, kifejezhetővé válnak a természet azon titkai, melyek a szél fuvallatában, a víz hullámzásában, a növények rügyfakadásában, a virágszirmok kibontakozásában rejlenek.

– Isten, ember, vallás művészet, e négy fogalom hogyan ötvöződik kezed munkájában?

– Kifejezetten vallási témájú művet még a pápa első magyarországi látogatására rendezett kiállításra készítettem. A mű címe „A Megváltó”, melynek anyagai a porcelánon kívül a fa és Krisztus tövis. Majd ezt követte „A Lepel” című munka, mely megörökíti a „Torinói lepel”-ben megjelenő krisztusi arcot, ez egy hátsó világítás segítségével tűnik elő a porcelánban. (A látvány fantasztikus és megrendítő. A szerk.)

Munkáimban igen fontos szerepe van a fénynek, ami a kellő helyzetben és pillanatban szinte segít kidomborítani, elővarázsolni a dolgok misztikáját, belső mondanivalóját.

Tárgyaiban a természet és az anyag szeretete tükröződik, melyeket tartalommal szeretnék megtölteni. Kifejezhetik az emberi érzelmek végtelen gazdagságát, hiszen a porcelán minderre lehetőséget ad. És egyáltalán, ami a természetben megtalálható, oly sok szép és kedves jelenség, csupán az emberek ösztönös létfenntartásukért vívott küzdelemben nem képesek ráfigyelni. Ezeket a pillanatok szeretném megörökíteni és ha majd egyszer, betérve egy munkámba, vagy netán a mű „tér be” az otthonokba, megpillantva azt, nem csak örömet, de békét és megnyugvást is szerez számukra. Talán úgy is kifejezhetném mindezt, hogy

igyekszem közvetíteni mind többet abból, amit a természet kínál az emberiség számára. Megpróbálok a természeti erőket az egymásra ható energiák, mozgásformák folyamatként megjeleníteni.

– *Magyarországon volt egy történelmi pillanat, amit úgy hívunk, rendszerváltás. Jelentett-e számodra – a művészetedre, sikereidre, terveidre nézve – ez az esemény valamilyen változást?*

A diploma megszerzése után önálló kísérletezésbe kezdtem, ami lassan odáig érlelődött bennem, amit munkáim is tükröznek. Én ebbe a kifejezési formába nem hagytam beleszólni sem akkor, sem most. Már az első pillanatban volt egy belső indítatásom arra, hogy minden, ami a természetben, illetve Isten teremtményeiben a szép, a jó, a tiszta, azt megpróbálok megjeleníteni alkotásaimban.

Számos hazai és nemzetközi kiállításon elért eredményeim és a kritikák arra engednek következtetni, hogy haladhatok tovább a megkezdett úton. Terveimről nem szívesen szólok, úgy, mintha én kívánnám előre beprogramozni, mert úgyis a sors, illetve a Jóisten irányítja azt. Úgy érzem, ez eddig is így volt, és meggyőződésem, hogy ezután is így lesz.

– *Engedd meg, hogy idézzek egy mondatot nagyon szép kiállítású albumodból, mely egyben felsorolja kiállításaid helyszíneit Budapeستől Tokyóig, Bolognáától Los Angelesig, Prágától Kairóig, Münchenből Új-Zélandig. A mondat így szól: „Mint minden művész, Borza Teréz is a katarzishoz segít minket – de nem drámai játékkal, hanem mindennapjaink részét képező, ékestitő, segítő, önjellemző „műtárgyakkal”. Boldog Kolping Adolf bizonyára jó érzéssel „tekint le” rád, Boldog Apor Vilmostal együtt, hogy a mai Kolping-családoknak nem csak kiváló fiai, de lányai is ily jelesen végzik az iparos mesterségeknek ezt a fajta művészetét.*

– 1990-ben azért lettünk alapító tagjai a városmajori Kolping-családnak, mert – megismerve a kolpingi szellemiséget és a küldetésstudatot – az mindenben nagyon közel állt hozzám és léjrjemhez, Istvánhoz, aki első elnöke volt családunknak. Ezért is vállaltam szívesen előadásokat, a Kolping-bálok megrendezésében való részvételt, mert úgy érzem, az emberek környezetében való izlésformálás is fontos kötelessége egy művésznek. Ezért segíték szívesen, ha kérnek a városmajori képzőművész műhelyben tanácsokkal, ötletekkel. Ezért vállaltam el a Fialat Iparművészek Stúdiójának elnöki tisztét, hogy segíthessem a pályakezdő művészek munkáját és megismertessem őket a művészi világban. Számomra ez is egy küldetésstudat.

– *Köszönöm és további jó munkát kívánok!*

Nagy Sándor

EGYHÁZI FIGYELŐ

Új MAGYARORSZÁG

1997. október 10.

Nemzetközi katolikus családkonferencia Dobogókón

Az egyház ragaszkodik a házasság intézményéhez

Nemzetközi családkonferencia kezdődött tegnap délután Dobogókón, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Családpasztorációs Bizottsága szervezésében. Bíró László püspök, a testület elnöke, a konferenciát megelőzően, a Püspöki Titkárság budapesti székházában tartott sajtótájékoztatón elmondta: az egyház ragaszkodik a házasság intézményéhez, amelyet személy- és te-központú értékrend hirdetésével oltalmaz. Ma ezzel szemben a család „privatizációja” zajlik; hagyjuk egyedül vergődni a családokat, helytelen adótörvényekkel még büntetjük is azokat – hangsúlyozta.

A püspök a sajtóértekezleten utalt arra is, hogy vasárnap fejeződött be Rióban a Családok Második Világtalálkozója II. János Pál pápa részvételével. A világtalálkozó Alfonso López Trujillo bíboros, a Családok Pápai Tanácsa elnökének kezdeményezésére jött létre, aki felszólal a dobogókői konferencián is. A sajtóértekezleten az újságírók kézhez kapták a Családpasztorációs füzetek elnevezésű kiadványsorozat első kötetét. A könyv Család és demográfia Európában címmel a Család Pápai Tanácsa 1996. októberi vatikáni konferenciájának dokumentumait foglalja össze.

Ékes Ilona, a Családpasztorációs Bizottság tagja tudósítónknak elmondta: a rendezvényre mintegy 170 vendéget várnak szerte az országból és a határon túli magyar régiók közül Erdélyből és a bácskai Zentáról. Az előadók között olasz és svájci katolikus szakemberek, házaspárok is lesznek. Tegnap délután a Schönstadt-mozgalm magyar tagjai nyitották meg az előadások sorát. Ma délelőtt az olasz Elio Guerrio, Gianna Beretta és Adrien v. Speyer értekeznek Életsszentség a családban címmel. Délután a családi életre nevelés a téma, dr. Székely Ilona és Moha Tamás előadásai hangzanak el. Ezután a svájci Bitterli házaspár egy sokszor ma is tabuként kezelt területről beszél Szexualitás a családban címmel. Este kulturális program népszerűvel: a piliscsabai nagycsaládos Huszthy házaspár zenél, Berecz András énekel.

Holnap délelőtt fél tízkor a Trujillo bíboros által celebrált misével kezdődik a nap. Délután a Mandl házaspár előadása lesz hallható, címe: A házasság spiritualitása. Ezután a résztvevők megismerkedhetnek a családpasztoráció új magyarországi kezdeményezéseivel, amelyekről a Ménesi család és Bene Béla, az előző kormány népjóléti tárcájának fősztályvezetője számol be.

A program vasárnap délelőtt szekcióülésekkel és a magyarországi családpasztoráció helyzetének megvitatásával zárul.

(magyar)

Magyar Hírlap

A vallásos ember egészségesebb?

Igen. Mindenesetre ilyen eredménnyel fejeződött be egy nagyszabású felmérés az amerikai orvosszövetség kutatóintézetében. A benne foglaltak szakmai körökben máris nagy érdeklődést váltottak ki. Eszerint bizonyítható, hogy a mély vallásos hit erősíti a lelket, segít a stresszhatások leküzdésében, és bár az ima nem helyettesíti a gyógyszert, még a mély depresszióból is háromszor-négyszer könnyebb kigyógyulnia egy hívőnek, mint annak a betegnek, aki végleg elvesztette a hitét, és már nincs kihez fohászkodnia. (Az orvos nem pótolhatja Istent.)

Hét százalékuk kivételével a vizsgálatba vont négyezer idős asszony vallotta, hogy jobban érzi magát, ha legalább hetenként egyszer átélheti a szentmise áhitatát. Nem elég otthon, elzárkózva imádkozni a gyógyulásért: a vallásos szertartásokon való személyes részvétel használ a leg többet.

A felmérést végző orvosok szerint az a baráti szeretet, amely a közös templomba járás során kialakul, szintén gyógyító hatású és nem kell közvetlenül Isten beavatkozásával magyarázni a sokszor szinte csodálatos gyógyulásokat. Gondoljunk arra is, hogy a vallásos embert többnyire elkerülik a káros szenvedélyek, vagy az olyan negatív indulatok, mint a gyűlölet, harag, emésztő bosszúvágy, s kevesebb köztük az alkoholista. A mentálhigiéne gyakorlatában is érdemes lesz jobban odafigyelnünk erre a rejtett összefüggésre.

Dr. Erőss László

Családias gazdálkodás, a mezőgazdaság jövője

Napról napra, szinte az egész ország, a parlamenttől a kocsmáig a magyar mezőgazdaság katasztrófális helyzetével foglalkozik. Nem csak az Alföldön, hanem Szabolcsban is azért van izgalom, vajon léalmának értéksíthetem-e termésemet, a piaci ár 50%-áért. Miért sűrűsödnek a problémák, miért jár a jó átlagtermés növekedésével a minőség romlása? Millió kérdés, amelyre sokan keresik a választ. Kevesen merik életüket a földművelés, a fölműveltség újrafeljesztésének szentelni, kevesen bíznak a föld adta nagy lehetőségekben, az állattenyésztést is beleértve.

Ezer éven át sokféleképpen alakult a földbirtoklás, a földművelés formája, de az igazi alapot, a nemzet erejét a családias gazdálkodás jelentette. Csak a családias összefogások jelentettek biztos gyökeret, eredményt az egyéni és szövetkezeti gazdálkodásban.

Örömmel szeretnék beszámolni, hogy ma is vannak jó kezdeményezések, sikeres, eredményes beindulások hazánkban. Büszkék vagyunk, hogy éppen egy csepeli kolpingos barátunk, Pfeffer Ferenc, ötgyermekes családfő sikeres kezdeményezését mutathatom be a kedves olvasóinknak. Főfoglalkozása eddig geodéta, ami mindenestre feltételezi az otthonról, Baranyából hozott földszeretetet. Ezzel párosult a gondos, öt gyermeket nevelő feleség, édesanya Tisza-parti földimádata. Hála Istennek, nekik a kárpótlás ténye adta meg az első lökést és természetesen az öt gyermek iskoláztatása, jövőjének biztos kialakítása is, hogy keressenek egy olyan oázist, ahol nyugodtan szöhetnek terveiket, a nagyobb gyerekekkel egyetértésben, ahol a nagy család jövője biztos alapokra épülhet. Kolpingosok! Aki meg akar bizódni a családias összefogás eredményességéről és szépségéről, menjen el Tiszainokára, az 500 lelket számláló faluba, amelynek szélén megtalálja a Pfeffer család kis paradicsomát. Tanúi lehetnek annak, hogy három év alatt hogyan alakulhat ki egy egészen elhanyagolt kis tsz-területből egy immár szép búzatermést betakarító művelés, 50 darabos juhnyájjal, mesterségesen kialakított kacsatóval, terménydaráló berendezéssel, magtárral, pincével és nem utolsósorban egy gazdasági épületből átvarázsolt kis kúriával, amelyhez nemcsak a víz, villany, gáz vezetett oda, hanem még a telefon is. Nem csoda tehát, hogy az idén diplomázott legnagyobb fiú, aki szintén geodéta, már otthon érzi magát és a szülők nagy csodálkozására, idén a debreceni katolikus gimnáziumban érettségizett leányuk a Kaposvári Mezőgazdasági Főiskolára iratkozott be, állattenyésztési szakra. Hamarosan megoldódik a legkisebb gyermekek kecskeméti beiskoláztatása és akkor az egész család leköltözhet a csepeli panelból a vidéki kis paradicsomba. Nem véletlen, hogy a kolpingi kisugárzás népszerűvé tette a családot a faluban, ezért könnyen lehet, hogy 1998 őszén kolpingos polgármestere lesz ennek a falunak.

Zoltai Ferenc

„Fel nagy öröme...”

Itt jött rám a Karácsony,
Rám, a kesely arcú pogányra.
itt jött rám a Karácsony
Gyermekségem falujában,
S azt hitte, hogy megtért,
Hogy szépen visszaingat.

Írta Ady Endre, 1908 karácsonyán

A rendszerváltás idején sokan hitték, hogy az új szél sokakat „visszaingat”. Ma már látjuk, hogy kevesen lettek jött-maradtak az újak vagy a „régik újak” közül, sőt a meglévők egy része is kedvesezett, az életet egyre kevesebben szemlélő, bezárkózó ember lett.

Hála Istennek, a „maradék” mégis öröme vágyik, és örömét igyekszik megosztani a többiekkel. Így egy-egy szentmise felajánlásában, a szentmise utáni „agapés” együttlétekben, a közös imádkozásokban, beszélgetésekben, kirándulásokon megjelenik a felszabadultság öröme. Az együtt örvendezők, gondokat is megosztók már tudják: Szabadságra teremtette Isten az embert, és szabad gyermekét hívja a szeretetben gyökerező boldogság megélésére. Annak is tudatában vannak, hogy nem elég az „önkielégülést” keresni, küldetésük van: Megmutatni testvéreiknek, hogy SZÉP AZ ÉLET!

Számodra is szép: Szép volt az eddigi Advented? Vágyakozással, belső örömmel indultál a „RORÁTÉK”-ra? Forgattad otthon a Szentírást lapjait? Gyermekiddel együtt készítettél otthonod és közösségeid karácsonyát? Ugye, nem kapkodtál? A hátralévő napokat se rontsd el! Ne moss az utolsó napon függőnyt! Idézd fel emlékezetben, szívedben Názáretet (Az Ige megtestesült...), Betlehemet, a Pásztorok mezejét (Mennyből az angyal...), az istállót! Örülj a Gyermeknek, aki téged is mosolyra készít! Mosolyogj vissza rá és az ő mosolyát sugározd testvéreidre! Gyűjts örömet, ossz örömet, hogy közösen adhassunk hálát 1997. kegyelmeiért, és bizakodással tekinthessünk az új esztendőre! Imádkozunk Babits Mihállyal:

Szeress hát minket is, koldusokat!
Lelkünkben gyűjts pici gyertyát, sokat!
Csengess éjünkön át, s csillantsd elénk
törékeny játékunkat, a reményt!

*Ezekkel a gondolatokkal kívánok nektek és magamnak
is szép karácsonyt és áldott, örömteli új esztendőt:*

János atya

	ORSZÁGOS	ÉSZAKI KÖRZET	KÉLLETI KÖRZET	DÉLI KÖRZET	NYUGATI KÖRZET
JÚLIUS	1-5. Nyári ifjúsági Kolping napok (Sásó)	... Körzeti ifjúsági tábor	... Körzeti ifjúsági tábor (Sásó v. Abádszalók)		13-19. Körzeti ifjúsági vezetőképző tábor 26. Körzeti sportnap (Kányavár sziget)
AUGUSZTUS	20. Szent Jobb körmenei (Budapest)	... Művészeti tábor ... Gyalogos zárándokút Csestohovába	... Körzeti találkozó (Abádszalók)	19-23. Ifjúsági tábor	1-2. Ifjúsági vetélkedőnapok (Berhida)
SEPTEMBER	26. Országos vezetőségi ülés ... "Kolping hajó a Dunán" (Budapest-Esztergom)	... Elnökök találkozója (Alóspáhok) ... Körzeti ifjúsági konferencia	... VI. Körzeti szüreti bál (Gyöngyös)	... Ifjúsági pártkapcsolat szemínárium	12. Körzeti focibajnokság (Alóspáhok) 19. Körzeti ifjúsági konferencia (Vápalota)
OKTÓBER	11. Zárándokalt Mátraverébély-Szenkútra	11. Zárándoklat szervezése Mátraverébély-Szenkútra	... Elnökök találkozója (Alóspáhok)	... Elnökök találkozója (Alóspáhok)	... Elnökök találkozója (Alóspáhok) ... Családfejtival (Zalaegerszeg)
NOVEMBER	14. "A megbékélés útja" gyalogos zárándoklat (Pécs)	... Adventi lelkigyakorlat felnőtteknek (Máriabesnyő) ... Körzeti asztalienisz-bajnokság (Vác)		14. "A megbékélés útja" gyalogos zárándoklat szervezése 28. Körzeti közgyűlés Ajándékkészítés (ifjúsági program)	14. Körzeti közgyűlés (Alóspáhok)
DECEMBER	05. Országos vezetőségi ülés				

A programok időpontjai változhatnak. A programokról mindig részletes tájékoztatást küldünk a Kolping-családoknak.

A MAGYAR KOLPING SZÖVETSÉG ORSZÁGOS ÉS KÖRZETI PROGRAMJAI 1998-BAN

	ORSZÁGOS	ÉSZAKI KÖRZET	KELETI KÖRZET	DÉLI KÖRZET	NYUGATI KÖRZET
JANUÁR		03. Körzeti közgyűlés (Észak-Buda) 17. Körzeti zenei találkozó (Csepel)		03. Körzeti közgyűlés	
FEBRUÁR	21. Országos Ifjúsági Konferencia (Budapest) 21. Országos Kolping-bál (Budapest) 28. Prézis találkozó (Budapest)	21. Országos Kolping bál szervezése	07. Körzeti Kolping bál (Pécs)	07. Körzeti sportnap (Pécs) 27-29. Ifjúsági lelki gyakorlat	07. Körzeti Kolping bál (Várpalota)
MÁRCIUS	07. Országos vezetőségi ülés 21. Országos közgyűlés (Budapest) Ifjúsági lelki gyakorlat 15. Ünnepi megemlékezés (Komárom, Monostori erőd) Körzeti ifjúsági vezetőképző (Gyöngyös)	07. Körzeti sportnap (Pécs) 27-29. Ifjúsági lelki gyakorlat	
ÁPRILIS		24-25. Röplabdabajnokság (Szentendre) 28 - május 9. Fatimai és lourdesi zárándokút Körzeti ifjúsági vezetőképző Körzeti ifjúsági vezetőképző (Sásó vagy Abaduszalók)	18. Zenei találkozó (Balatonföldvár)	16-21. Zárándokút Belgiumba Mária-kegyhelyekre 18. Körzeti ifjúsági lelkinap (Veszprém)
MÁJUS	12. III. Országos Kolping emlékverseny (Esztergom) 15-16. Családi szeminárium (Püspökszentlászló)	1-3. Brzeskói ifjúsági napok (Lengyelország) 12. III. Országos Kolping Emlékverseny szervezése 28. - június 1. Csiksonlyói zárándokút Körzeti felnőtt vezetőképző (Sásó vagy Abaduszalók)	15-16. Családi szeminárium szervezése (Püspökszentlászló) 22-24. Körzeti ifjúsági vezetőképző	1-2. Körzeti ifjúsági találkozó (Jásd Szentkút) 23. II. Körzeti Kulturális Fesztivál (Veszprém)
JÚNIUS	06. Országos vezetőségi ülés Körzeti kulturális seregszemle (Budapest) Német nyelvi tábor III. Körzeti focibajnokság (Esztergom)			20. Körzeti senior találkozó (Alsópáhok)

IFJÚSÁGI HÍREK

Körzeti Ifjúsági Vezetőképző Tábor

Csolnok, október 17-19.

Az idei körzeti ifjúsági tábort egy festői környezetű faluban. Csolnokon rendeztük meg. Megérkezésünk utáni első feladatunk a szálláshelyünk rendbehozatala volt, melyet nagy örömmel teljesítettünk. A hivatalos program Várnai Péter atya előadásával kezdődött, amely méltó kezdete volt hétvégi munkánknak. A táborban hét Kolping-család képviseltette magát, így a nap további részében az ismerkedésre helyeztük a hangsúlyt.

Szombaton, egy vidám reggeli után belevetettük magunkat a munkába. Először fel-
elevenítettük Adolf Kolping életútját, megvitattuk a csoport és a vezető kapcsolatát. Majd meghallgattuk körzeti titkárnk, Maja beszámolóját a körzet programjairól, amelybe beillesztettük az ifjúság programjait is. Ezután részletes beszámolót hallottunk az Oberweseli és az Esztergomi Ifjúsági Táborról, és mindannyian örömmel állapítottuk meg, hogy milyen sikeres volt az Eurotábor, továbbá megállapodtunk a Körzeti Ifjúsági Konferencia időpontjáról, melyre november 22-én került sor. A nap további részében felhőlen szórakozást jelentett egy új társasjáték megismerése, amely segítségével közelebről is megismerhettük egymást.

Vasárnap reggel közös szentmisén vettünk részt, melyet a tábor értékelése követett. A szombati játék olyan nagy sikert aratott, hogy a hivatalos zárás után is folytattuk.

Külön köszönet dr. Szeifert Ferenc plébános úrnak a szíves vendéglátásért, és Boncza Ibolyának azokért a „mennyei” ízekért, melyeket asztalunkra varázsolt, valamint Majának a tábor létrejöttéért. Remélem, ez a tábor hozzásegített minket, hogy továbbvigyük azt az eszmét, melyet Adolf Kolping mutatott nekünk. Friss László

Körzeti Ifjúsági Konferencia

1997. szeptember 27-én Körzeti Ifjúsági Konferencia volt Várpalotán, ahol körzetünk Kolping-családjainak fiataljai képviseltették magukat 2-2 fővel.

A Körzeti Ifjúsági Akciócsoportba jelölt 8 fiatal közül négyen vállalták el a jelölést, így nem nagyon hozott meglepő eredményt a titkos szavazás eredménye.

A megválasztott négy személy:

Pontyos Ildikó (Kőszegi K.Cs.)
Halmos Ágnes (Veszprémi K.CS.)
Tomajzer Tamás (Várpalotai K. Cs.)
Csizmadia István (Veszprémi K. Cs.)

Reméljük, őket a körzeti vezetőségi gyűlésen is megerősítik. Az országos vezetőségi üléseken a fiatalokat Csizmadia István fogja képviselni ezentúl.

A választás előtt az IFA, illetve KIFA előző évi munkájáról kaptunk beszámolót, a jövő évi programokról is beszéltünk, majd „ötletbörzével” tettük még hasznosabbá a találkozást. A komoly délelőtti munka után délután a távolról érkezettek hazaindulásáig a várpalotaiak láttak minket vendégül sok-sok finom szendviccsel és üdítővel.

Szabó Renáta

Sport Miskolcra

X. Jubileumi Szabadtéri Kispályás Labdarúgó Kolping Kupára került sor 1997. október 24-én, pénteken a Miskolc Városi Sportcsarnok mögötti betonpályákon.

Három csoport jelentkezését vártuk. Fiúknál:

I. korcsoport, 15 év alattiak:

4 csapat jelentkezett. Körmérvéssel döntöttek az elsőhely sorsáról.

Végeredmény:

- I. Mindszenti Plébánia
- II. Bükkszentlászlói Plébánia
- III. Minorita Plébánia
- IV. Görögkatolikusok (Kavics csapata)

II. korcsoport – 15 év felettek:

8 csapatnevezett. A résztvevőket két négyes csoportba sorsoltuk.

Mind a két csoportból az első két-
tő jutott tovább, majd keresztbejátszás következett, ahol a győztesek jutottak a döntőbe.

I. helyért:

Bükkszentlászlói Plébánia – Görögkatolikusok 2 : 1

III. helyért:

Szent Anna Plébánia – Mindszenti Kolping 4 : 2

Végeredmény:

- I. Bükkszentlászlói Plébánia
- II. Görögkatolikusok (Szikla csapata)
- III. Szent Anna Plébánia
- IV. Mindszenti Kolping

III. korcsoportot

a lányok képviselték:

Két csapat jelentkezett. Nagyon izgalmas és közönségszórakoztató mérkőzést játszottak.

Egri Fájdalmas Anya Plébánia – Mindszenti Plébánia 1 : 1

Mivel a rendes játékidő és a hosszabbítás sem hozott döntést, hétméteres rúgásokra került sor, amelyben az Egri Fájdalmas Anya Plébánia csapata került ki győztesen.

Az első helyezettek az erre a célra készített jubileumi serleget vihették haza. A résztvevő csapatok a Szerencse Játék Rt, Tábori Sportszer, Centrum Áruház, Csótai Ékszerész, Detki Képsz Kft. ajándékait kapták.

Megköszönjük a Miskolci Városi Sportcsarnok segítségét és a résztvevő csapatoknak a sportszerű játékot!

Váradi Gábor

a miskolci
Mindszenti Kolping-család
ifjúsági vezetője

DÉL

Neked teszem szolgáltként, Uram!

Ez lehetett volna a címe annak a lelki-gyakorlatoselmékedésnek, amit Püspök-szenilászlón tartott a székszárdi Kolping Iskola tantestülete a tanév elején.

Előadónk, Dobos László beszéde arról szólt, hogy mit jelent mai értelemben a pedagógiai hivatás!

Példa számunkra Isten, a nagy pedagógus. Módszerei elleshetők: a tanítványok szeretete, velük, problémáikkal való azonosulás, a jónak a szolgálása, türelem, megbocsátás, és legfőképp a személyes példa. Rávilágított a nehézségekre is. A társadalom nem vallásellenes, hanem Isten nélkül uralkodik a közöny.

Teendők: empátia kialakítása; jó kapcsolatteremtés; Istennel való párbeszéd, a Szentírás rendszeres olvasása; jó közösségi szellem kialakítása a tantestületben; az elesettek szolgálása – hangzott az előadás zárszavában.

Kapcsolódott a fentiekhez az iskolai nevelési értekezlet előadása. Dr. Jelenits István a katolikus iskolák helyzetéről, feladatáról beszélt, kiemelve a szakmunkásképzést.

Az eszmények lejárata után hiányzik a mai emberből az élet felhajtó ereje. Az iskola feladata, hogy kialakítsa a rendet, ami biztonságot ad az embernek. Vonzó iskolát kell teremteni, be kell népesíteni értékes, jó dolgokkal, az élet gazdagságával meg kell ismertetni a tanulókat. Az osztályfőnöki munkában rejlik közösségteremtő erő segít ennek kialakításában. Az egymás elviselése, egymáshoz való türelem, közös élmények mind-mind segítői az oktatómunkának.

A katolikus iskola olyan intézmény, ahol olyat tapasztal először a diák, amit később megtanul benne – fejezte be gondolatait Jelenits tanár úr.

Nemes Imréné

Kaposvári fiatal zeneművészek

A kaposvári Kolping-család tagja az a két fiatalember, akik trombita-orgona duóként többször mutatkoztak be templomokban, jótékony célú hangversenyeken, kulturális programokon és a Kolping Szövetség rendezvényein is bizonyították: elkötelezettek a zenének.

Elsősorban barokk egyházi szerzők műveit szólaltatják meg, de más korból származó alkotások is szerepelnek műsoraikban. Két kazettájuk és egy CD lemezük jelent meg, melyeken Tihanyban és Köröshegyen készült szép felvételeket hallhatunk. Több Kolping-család is hallhatta koncertjeiket, bíznak abban, hogy újabb meghívásokkal továbbra is színesíthetik a családok zenei programjait. Akik olvassák e sorokat talán már kitárlták, hogy a Sonoro Duo néven ismert Bogáthy Gábor – Szili Zoltán párosról van szó.

Az Ifjúsági Világtalálkozón is muzikáltak Párizsban és az előtalálkozón sem nélkülözték őket. Alig értek haza, ismét útnak indultak, hiszen az őszi számukra a meghívások időszakát jelentette. Az ausztriai Fernitzben, Stainzban és Grazban adtak hangversenyeket igen nagy sikerrel, majd Belgiumban következtek

az újabb előadások: Gent, Zele, Sint-Niklaas, Oudenaarde. Néhány hét pihenő után Németországba utaztak kolpingos barátainkhoz. Weingartenben és Forstban mutatkozott be a kaposvári együttes.

A két tanárember koncertnapjára zsűfolt, de jótékony célú hangversenyekre, baráti összejövetelekre mindig szakítanak időt. Gábor jelenleg Grazban tanul, trombitatanári diplomája után szeretné megszerezni a trombitaművész címet is. Zoltán gimnáziumi ének-zene tanárként dolgozik, kántor, és a kántorképzésben is szívesen tevékenykedik.

Több fellépés vár rájuk a télen és tervbe vették újabb CD kiadását is.

Gratulálunk eddigi szép eredményeikhez és sok sikert kívánunk nemes terveik megvalósításához!

Jaczó Győző
a Kaposvári Kolping-család
elnöke

Sonoro Duo • Szili Zoltán és Bogáthy Gábor

Badacsonytomaji Kolping-nap

A Badacsonytomaji Kolping-család – akik idén alakultak – vendégül hívott minket egy kellemes napra. Közös szentmisével kezdtük a napot a kápolnában, ahol Fodor Balázs prézes atya misézett, és beszélt a közösségek lényegéről, megtartó erejéről, feladatunkról.

Szép kirándulást tettünk vendéglátóinkhoz a Folly Arborétumba, amely Magyarország egyetlen magánarborétuma. „Olyan, mint egy ékszerdoboz, kicsi, de minden darabja kincsért.” – állapítottuk meg. A század elején telepítette a szebbnél szebb példányokat Folly Gyula nagypapa. A nálunk akkor még nem őshonos örökzöldeket fáradtságot nem kímélve védtek és óvták. Hazánkban ismeretlen fajok is találhatóak ebben a csodá-

latos környezetben. A Balatonfelvidék különleges mediterrán klímája kedvez a különös fajok fejlődésének. A különös hangulatú növénycsodák, és a Balatonra eső csodálatos rálátás nagy élményt nyújtanak az idelátogatóknak. 1978-ban szigorúan védett nyilvánították az arborétumot a Kisörs-heggyel együtt. Áprilistől októberig naponta látogatható. Szívesen ajánljuk azoknak a Kolping-családoknak, akik erre a környékre terveznek kirándulást.

A Badacsonytomaji Kolpingosoknak pedig hálásan köszönjük a testvéri vendéglátást és ezt a felejthetetlen élményt.

A vendég Kolpingosok

A gyertya szavai

Meggyújtottatok engem és néztek – töprengve, vagy elmerengve – fényembe. Örülök annak, hogy éghetek. Ha nem éghetnék, ott feküdnék egy dobozban másokkal együtt, kik szintén nem égne. Így értelmellen volna létezésünk. Mióta égek érzem, hogy lassan megrövidülök. És tudom azt is, minél tovább fogok égni, annál jobban eleméstem magam, végül elhasználtam. Ez a helyzet. Viszont két lehetőségem van: vagy sértetlenül megmaradok, megrövidülés nélkül, vagy égek, fényt és meleget adok, tudva, hogy itt ezért vagyok. Eközben persze valamit adnom is kell magamból, mégpedig önmagamat. Így van ez az emberi életben is. Élhetsz önmagadnak és hiányod nem lesz. Megmaradhatsz csomagolt gyertyaként a dobozban. Vagy adhatsz fényt és meleget, miközben öröm forrása lehetsz a másoknak. Akkor elmondhatod, hogy nem élsz hiába. Mindezért adnod kell az örömeidből, a szomorúságodból, a nevetésedből, egyszerűen, a benned élő szeretetből.

Gondoljátok ezt végig, ha égő gyertyát láttok, hiszen ti magatok vagytok a gyertyák.

Nemzetközi tanácskozás a szolidaritásról

A Nemzetközi Kolping Szövetség minden évben lehetőséget ad arra, hogy több napos találkozó keretében az európai országok kolpingosai tapasztalataikat kicseréljék, személyes ismeretséget kössenek és az Európai Kolping Szövetség vezetőivel találkozhassanak. Magyarországról nyolcan kaptunk meghívást az október 9–12. között megrendezett szemináriumra, amelynek fő témája a szolidaritás volt.

Fárasztó, egész napos utazás után érkezünk meg a Magdeburg közelében lévő kis faluba Wendgräbenbe, amelyet a térképen is alig találtunk. Az esti szürkületben meszeszerűen világítottak a gyönyörűen felújított, tornyos kastély ablakai. A körülötte lévő nagy kiterjedésű park alkalmat adott a pihenésre, kikapcsolódásra. A meghívott nyolc ország küldöttei itt kaptak elhelyezést.

Csütörtök este Hubert Tintelott, főtktár úr köszöntötte a résztvevőket, majd a bemutatkozás, ismerkedés következett. Másnap dr. Manfred Spieker, az osnabrücki egyetem professzora tartotta meg értékes előadását „Szolidaritási elvek a katolikus szociális tanításban” címmel. Az előadó hangsúlyozta, hogy a szolidaritás eredete – szemben az elmúlt 40 év tanításával – Krisztus megtestesülésére vezethető vissza, mert Ő emberré lett, ezáltal beépült a társadalomba. A katolikus szociális tanításokat is át kell helyeznünk a mai társadalmi életbe. A szolidaritás elkötelezettség, amely az egyén felelősségével jár. Kiscsoportokban megbeszélést folytattunk a szolidaritás formáiról a Kolping-családokban. Beszélgető partnereink az erdélyi Kolping-családok küldöttei voltak. A beszélgetés alapkérdéseit Hubert Tintelott és Markus Gieseke adták meg. A beszélgetés alkalmat adott arra is, hogy az erdélyi Kolping-családok életével, nehézségeivel megismerkedjünk.

Szombaton dr. Heinrich Fisch, a bonni Rheinische Friedrich Wilhelm Egyetem professzora tartott előadást „Megmenthető-e még a szociális állam” címmel.

Látogatást tettünk a Magdeburgi Kolping-család egyik oktatási intézményében, amelyet régi, elavult üzemből alakítottak ki és ma a hátrányos helyzetű, például vendégmunkások gyermekeinek adnak szakképzést, nyelvórákat. Nagyon fontos, hogy az oktató munka mellett a személyiség kialakítását, nevelést is végeznek.

Szombaton este záró szentmisén vettünk részt. A liturgiában minden ország saját nyelvén énekelt. A közös ima erejét mindannyian éreztük. Az áldozathozatal különös formáját tapasztaltuk meg. Mivel az egykori Kelet-Németország területén kevés a katolikus pap, több mint 100 km távolságból jött el hozzánk, hogy együtt imádkozhassunk, és az előrehozott vasárnapi szentmisén részt vehessünk. Élményekben és szeretetben gazdagodva érkezünk haza, hogy tapasztalatainkat továbbadhassuk. A meghívásért köszönetet mondunk.

Bisztriczki László

Egri Kolping-család elnöke

KÖNYV AJÁNLÓ

Október végén megjelent egy szép kiállítású, művészi képes album Adventtől – Adventig címmel, mely betekintést ad a Katolikus Egyház ünnepléseibe. A könyv először az üdvösség történetének ünnepléseivel, a liturgikus évvel foglalkozik.

Sorra veszi a Karácsonyi idő eseményeit, majd Urunk húsvéti misztériumának ünneplésével foglalkozik, amely a nagyböjti idővel kezdődik, a húsvéti szent három nappal éri el csúcspontját és a húsvéti idővel zárul. Az évközi időt és a szentek ünnepeit tartalmazza az első rész. A második rész az Eucharisztia (szentmise) ünneplését foglalja magában. A szentségekben pedig sajátos találkozásaink vannak Urunkkal, Jézus

Krisztussal, melyet a harmadik részben találunk meg.

A nagyon szép könyv szerzője dr. Verbényi István, kanonok-plébános atya, a csodálatos színes felvételeket pedig Takách Ágnes fotóművész készítette. A csodálatos album kapható lesz a Magyar Kolping Szövetségnél is (Budapest, III. Vihar utca 8.).

Hetényi Péter

Budapest-Istenhegyi
Szent László Kolping-család elnöke

CSENDES ÉJ, SZENTSÉGES ÉJ...

A képen látható az a kápolna ahol 1818 karácsonyán a „Csendes éj” először felhangzott.

Csen - des éj, szent - sé - ges éj, kis - ded - nek ál - ma mély.

Nincs fent más, csak a Szent Szű - le - pár drá - ga kis - de - dük ál - ma - i - nál

Szent Fi - ú, már a - lud - jál! Szent Fi - ú, már a - lud - jál!

Csendes éj, szentséges éj,
angyalok hangja kél.
Hallgasd a mennyei alleluját,
zengve zengi a nyáj a szavát:
Krisztusunk megszab adít,
Krisztusunk megszab adít!

Kedves Ifjú Olvasóink! A szellemi vetélkedő folytatódik. A december havi kérdésekre a válaszokat 1998. január 31-ig lehet beküldeni a szerkesztőségbe, melynek címe: 1035 Budapest, Vihar u. 8.

E havi kérdéseink a következők:

1. Honnan származik a karácsonyfa ünneplése?
2. Ki volt az, aki az első karácsonyfát Magyarországon felállította?
3. Ki írta a Csendes Éj című éneket és hogyan keletkezett?
4. Olaszországban karácsonyfa helyett mi a karácsony szimbóluma?

5. Pí ébánia-templomban a Betlehemet ki készítette?
6. Vízkeresztkor milyen figurákkal egészítik ki a Betlehemet?
7. Mikor van karácsony után lakásszentelés, házszentelés és mi ennek az értelme?
8. Házszenteléskor a pap milyen betűket és számokat ír fel az ajtófélfára és ez mit jelent?
9. Mi a magyarázata annak a szokásnak, hogy sok helyen még ma is halat esznek?
10. Milyen egyházi ünnepeket ünnepelünk újkor?
11. Mi kor ünnepli a Keleti Egyház a karácsonyt?

Karácsony

Jézus Krisztus születése által átprogramoz minket.
Ez a karácsony csodája!
A kemény szívek meglágyulnak.
A kik nem tudnak szeretni, eltelnek szeretettel.
A kik nem tudnak örülni, eltelnek örömmel.
A kik panaszkodnak, eltelnek reménnyel.
A kik közömbösek, meglepetést tapasztalnak.
S akik már megmerevedtek, elindulnak az úton.

Körzeti Elnökök Konferenciája Alsópáhokon

Az alsópáhoki Kolping Üdülőközpont látta vendégül a körzetek elnökeit az idei évben. Az Északi Körzet elnökei november 15-től 17-ig tartották konferenciájukat Alsópáhokon. November 15-én hűvös, de szép napos reggel indultunk útnak, hogy az északi körzet elnökeinek konferenciáján részt vegyünk. Dél előtt tíz órakor kezdtek érkezni a Kolping-családok elnökei, vagy akik az elnököt helyettesítették. Az érkező elnököktől a recepcióban elnézést kértek, hogy a szobákat még takarítják és a kulcsokra várni kell. Körzeti titkárunk ügyesen áthidalta a problémát, amíg a szobákat takarították, mi a sörözőben beszélgettünk, ismerkedtünk. Az idő gyorsan elszaladt, mire delet harangoztak a szobák is, az ebéd is elkészült. A nagyon elegáns és szép étteremben egy igazán finom ebédet fogyaszthattunk el. Ebéd után megkezdődött az érdemi munka. A konferencián mintegy negyvenen vettünk részt. Körzeti elnökünk, Kucsák Béla köszöntötte a résztvevőket, majd átadta a szót a Kolping Szövetség világi elnökének, dr. Korinek Lászlónak, aki egyszerre két rendezvény résztvevője volt. A nyugati körzet közgyűlésén vett részt az alsópáhoki plébánián, valamint az északi körzet elnöki konferenciáján. Dr. Korinek László beszámolt a Kolping-mozgalom múltjáról, jelenéről és jövőjéről. Utána kérdésekre válaszolt.

A komáromi vár és erődrendszer történetét ismerhettük meg egy nagyon érdekes és részletes előadásból, melyet Asbóth Zsolt tartott. Az előadás rövid szünetében körzeti titkárunk, Halászné Gambár Mária kiosztotta az általa készített, jövő évi programfüzetet. Csak gratulálhatunk körzeti titkárunknak ehhez az ötletes programfüzethez. A szünet után beszélgetés a „Hogyan tovább?”-ről. Sok érdekes felvetés hangzott el a szövetség felépítéséről a Kolping-családok nehézségeiről a cégbírássággal, a papok leterheltségéről, hogy a prézeseknek nincs elég idejük foglalkozni a Kolping-családjukkal. Beszélgetés után Baldauf Csaba ismertette a Kolping szálloda történetét és eredményeit. Vacsora után egy kis bor mellett kötetlen beszélgetés folyt a családokat érintő programokról, a napi politikáról, majd mindenki elvonult a kényelmes szobájába pihenni. Vasárnap reggel borongós, hideg napra ébredtünk. Reggeli után közösen vettünk részt a szentmisén. Ezt követően Csomor Lajos ötvösművész tartott egy nagyon értékes előadást a Szent Koronáról, a Korona eredetének kutatásáról. Az előadás olyan érdekes volt, hogy az ebédre is majdnem lemaradtunk. Ebéd után rövid megbeszélést tartottunk az északi körzet vezetőit érintő kérdésekről, körzeti küldöttgyűlés időpontjáról és egyéb fontos ügyekről. Megbeszélés után szavazni mentünk. Szavazás után tartott előadást Magyar Bertalan, a katolikus családok helyzetéről, jövőjéről. Vacsora után – akik még hétfőre is maradtak – egy kis bor mellett beszélgettek, késő éjszakáig. A bátrabbak lementek a gyönyörű uszodába egy kicsit lubickolni. Hétfőn a reggeli a szentmise után még egy kis fürdés az uszodában, majd csomagolás és ebéd után búcsút vettek a küldöttek Alsópáhoktól. Köszönet az Alsópáhoki Kolping Üdülőknek a lehetőségért, köszönet a szervezőknek a felejthetetlen három napért.

Kovács László elnök
Városmajor

Weihnachten

Das ist
das Weihnachtswunder:
die Berührung
mit Jesus Christus verwandelt!
harte werden weich
lieblose werden liebevoll
freudlose werden fröhlich
klagende Werden Hoffnungsvoll
geichgültige werden überrascht
erstarrte werden beweglich

KOLPING

A MAGYAR KOLPING SZÖVETSÉG LAPJA

Főszerkesztő: Dr. Bolberitz Pál.

Szerkesztőség:

1035 Budapest III. Vihar u. 8.
Telefon: 250-1239 • Fax: 188-7394

Felélős kiadó:

A Kolping Mozgalomért
Alapítvány Kuratóriumának Elnöke

A lapban megjelent írásokért
és illusztrációkért tiszteletdíjat
nem fizetünk

Adományokat

köszönettel elfogadunk

Postabank és Takarékpénztár Rt.
119-91102/021-12437

Kéziratokat nem őrzünk meg
és nem küldünk vissza
Ha szükséges, helyhiány miatt
a kéziratokat szerkesztve közöljük

A lap ára: 50 Ft

Tipográfia: Brozsek Béla
Kucsák Könyvkiadás és Nyomda,
Vác, 1997.